

«Ύψωμα 731 - Σελίδες δόξας»

(Δύο μνημειώδεις διαταγές του Ταγματάρχη Δημ. Κασλά - Μάρτιος 1941)

Οι δύο αυτές Διαταγές ανακοινώθηκαν επί του Ύψ. 731, όταν η φυσική διαδοχή των ημερών για τους υπερασπιστές του δεν ήταν η συνήθης, Δευτέρα, Τρίτη, κ.ο.κ...

Βιωματικά, την κάθε ημέρα την περίμεναν - ονόμαζαν «θάνατο» υπέρ πίστεως και πατρίδος.

Καθημερινά ένιωθαν, ο Δημ. Κασλάς και οι στρατιώτες του, να τρίζουν οι αρμοί της βιολογικής τους ύπαρξης με την συνοδεύουσα (σχετική) ψυχολογία. Ζούσαν δηλ. καθημερινά το μεγάλο ανάμεσα στην επίγεια ζωή και στο θάνατο• πείρα οδυνηρή! Αυτή η έντονη συνείδηση του μεταίχμιου, γνώρισμα των μεγάλων Εθνικών μας αγώνων - Ελευθερία ή Θάνατος - είχε καλλιεργηθεί μέσα τους από την Ελληνορθόδοξη αγωγή, που είχαν από την Εκκλησία και το σχολείο (της εποχής τους!). Αυτή ακριβώς η συνείδηση λειτούργησε στους υπερασπιστές του Ύψ. 731 ως δρομοδείκτης.

Θα γίνει κατανοητό το μεγαλείο της ψυχής τους, όταν σκεφτούμε ότι η άμυνα του 731, σχετικά χαμηλού λόφου, δεν έδινε καμμία αμυντική προστασία, καμμία κινητικότητα των αμυνομένων και καμμία ικανότητα ελιγμών.

Όλες οι αντικειμενικές συνθήκες εμπλοκής με τους Ιταλούς ήταν εις βάρος των Ελλήνων, συν της αριθμητικής (συντριπτικής) υπεροχής των Ιταλών σε όπλα και έμψυχο υλικό.

Όλα αυτά τα διαχειρίσθηκε με πίστη στο Θεό, με θάρρος και τόλμη, με πολλή ευφυΐα ο ηγέτορας του Τάγματος Δημ. Κασλάς.

Η πρώτη Διαταγή (284) - 9/3/41 και ώρα 9 το πρωί:

«Επί των κατεχομένων θέσεων θα αμυνθώμεν μέχρι εσχάτων. Ουδείς θα κινηθή προς τα οπίσω. Εμψυχώσατε άνδρας σας και τονώσατε το ηθικόν των. Προμηνύεται λυσσώδης επίθεσις του εχθρού, η οποία οπωσδήποτε θα αποκρουσθή και θα συντριβή. Τηρήσατέ με ενήμερον τακτικής καταστάσεως. **Επαναλαμβάνω, τότε μόνον θα διέλθῃ ο εχθρός εκ της τοποθεσίας μας, όταν αποθάνωμεν άπαντες επί των θέσεών μας - Ο Δ/τής Τάγματος - Δημ. Κασλάς»**

Η Δεύτερη Διαταγή - 9/3/41 και ώρα 10 πρωί:

«Τηρήσατε θέσεις σας πάση θυσία. Ανά ημίωρα να μοι αναφέρητε δια συνδέσμου ή τηλεφώνου παρατήρησιν αριστερά σας, εμπρός σας και δεξιά και τακτικήν κατάστασιν.

Ουδείς θα κινηθή προς τα οπίσω. Πάντες θα αποθάνωσι επί των θέσεών των - Ο Δ/της Δημ. Κασλάς».

Ένας συλληφθείς Ιταλός Ταγματάρχης ανακρινόμενος, τόνισε προς τον Δημ. Κασλά (ημερολόγιο, σελ. 234):

«Μου προξένησε εντύπωση η γενναιότης και η αντοχή των στρατιωτών σας. Εμείς δεν περιμέναμε να ανθέξητε έπειτα από τόσον σίδηρον που ερρίφθη επί των υψωμάτων 731 και 717. Επίσης η μεγάλη ακρίβεια βολής του πυροβολικού σας και η τοιαύτη της βολής των ολμίσκων σας».

Τα λόγια του Ιταλού Ταγματάρχη επιβεβαιώνουν τις πληροφορίες του Ημερολογίου του Δημ. Κασλά:

«Την 6.30 ώραν (πρωινήν 9-3-41) ήρξατο τρομακτικόν και καταιγιστικόν πυρ του εχθρικού πυροβολικού και όλμων• 400 πυροβόλα παντίου διαμετρήματος εξεμούσαν πυρ και σίδηρον εφ' ολοκλήρου του Μετώπου της 1^{ης} Μεραρχίας καθ' όλον το πλάτος και βάθος...

Σμήνη αεροπλάνων ρίπτουν συνεχώς τα φορτία των επί των υψ. 731 και 717. Το 731, όπου το Τάγμα μου, σείεται συνεχώς, σκόνη, φωτιά και καπνός, η ατμόσφαιρα είναι βαρειά, δύσκολα αναπνέει κανείς από τα αέρια των εκρήξεων, κόλασις πυρός, μας περιβάλλαν οι καπνοί και αι φλόγες, δεν μπορούμε να διακρίνουμε τι γίνεται εις απόστασιν 10 μέτρων. Το ύψωμα 731 ήτο δασωμένον με δένδρα ύψους 4 – 5 μέτρων, εντός διώρου έμεινε γυμνόν...».

Η άμυνα, ψυχική και σωματική, των μαχητών – υπερασπιστών του 731, μας υπενθυμίζει (σε διαχρονική προοπτική - συνέχεια) το φρόνημα των Ελλήνων, όπως το καταγράφει (παράδειγμα) και ο Ξενοφώντας στην «Κύρου Ανάβαση», αναφερόμενος στην κάθοδο των Μυρίων:

«Επί της χιόνος, άνευ πυρός, άδειπνοι, ασθενούντες...» (θα έλεγε κάποιος, ότι ήτο ανταποκριτής του μετώπου – 1940 – στην Αλβανία).

Να υπενθυμίσω, επίσης, τα λόγια του Δημαράτου προς τον Πέρση βασιλιά Ξέρξη, αναφερόμενος στους Έλληνες:

«... δεν υπάρχει περίπτωση (οι Λακεδαιμόνιοι) να δεχτούν ποτέ τις προτάσεις σου που αποσκοπούν στην υποδούλωση της Ελλάδας• κάτι παραπάνω, θα σηκώσουν χέρι εναντίον σου πολεμώντας, κι αν όλοι οι Έλληνες προσχωρήσουν σ' εσένα. Τώρα για το πλήθος τους, πόσοι άραγε να' ναι και

μπορούν να ενεργούν έτσι, μη ρωτάς γιατί κι αν τύχει να έχουν βγει σε εκστρατεία χίλοι, αυτοί θα σε κτυπήσουν με πόλεμο. **Λιγότεροι ή περισσότεροι δεν έχει σημασία».**

Μας θυμίζει, ακόμη, το υψ. 731, το «χωμάτινο κάστρο» ή φράκτη, όπως βάφτισε το Μεσολόγγι ο Ιμπραήμ, που δεν μπόρεσε να το πατήσει για 9 τόσους μήνες. Άτυχος πασσάς και ο Μουσολίνι!

ΣΧΟΛΙΟ: Τι κι αν ήταν μια χούφτα οι Έλληνες στα 731 και 717 υψώματα. Τους έλειπε ο φόβος και επανέλαβαν το ΟΧΙ. Στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη (Αθήνα) διαβάζουμε, μεταξύ άλλων: 731 = ΜΠΟΥΜΠΕΣΙ = ΚΑΛΠΑΚΙ. Αποτελούν δίδαγμα διαχρονικό, πνεύμα Μεσολογγίου, εθνικό βίωμα, μορφή Αθανασίας, αναφαίρετη Δόξα!

ΝΙΚΟΣ Ε. ΣΑΚΑΛΑΚΗΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ